

ΤΟΥ **Θανάση Σκαμνάκη**

Οι μέρες αυτές έχουν δώρα και μάγους. Και κυρίως έχουν μαγεία. Η μαγεία είναι κάτι ιδιαίτερο στη ζωή μας. Είναι εκεί όπου γίνεται πραγματικότητα η φαντασία και ελευθερώνεται η καθημερινότητα. Είναι η υπέρβαση του παρόντος κόσμου. Πού πάει ο επόμενος, πού σε πάει η μαγεία, είναι θέμα κάθε μάγου και κάθε μαγευόμενου. Αυτή η ιστορία δεν είναι παιδική. Απλώς τα παιδιά δεν έχουν πρόβλημα να την αποδεχτούν.

Υποθέτω, και με μαγεύει αυτή η υπόθεση, πως κάποτε στη ζωή μου (και ζωή μας) εμφανίστηκε ένας μάγος. Είχε φτερά στο καπέλο, βλέμμα που διαπερνούσε τα γεγονότα, έλεγε ιστορίες κι έκανε μικρά θαύματα. Μας συνεπήραν τα μαγικά του και τον ακολουθήσαμε. Κι έτσι πήρε χρώματα η νεότητά μας.

Ήταν μια εξαιρετικά ωραία περιπέτεια, που είχε πεποιθήσεις, εμπιστοσύνη, αυταπάρηση, διαψεύσεις αλλά και μεγάλες υπερβάσεις. Είχε μεγάλο κόσμο και μικρούς ήρωες που νικούσαν ή που μπορούσαν να νικήσουν... Ήταν σε διαρκή πόλεμο ενάντια στο χρόνο και τη φθορά.

Κι επειδή η ζωή μας δεν ήταν μια χαρούμενη γιορτή και συχνά μας απείλησε ή και μας κατέκλυσε το γκρίζο, κάθε φορά που τα πράγματα δυσκόλευαν καλούσαμε το μάγο να μας πει καινούργιες ιστορίες. Τον είχαμε πάντα στη διάθεσή μας, ακόμα κι όταν ξέραμε πως δεν είναι ποτέ διαθέσιμος κι ερχόταν όποτε αποφασίζει αυτός. Ήταν ένα παιχνίδι του ή ο τρόπος του να γίνεται ακριβός. Ό,τι έκανε πιο συναρπαστικό το όλον.

Κι έτσι ξεπερνάγαμε τους κάβους.

Δεν έχει σημασία που στην πραγματική ζωή μας δεν συνέβαιναν ακριβώς έτσι τα πράγματα, σημασία έχει πως είχαμε πάντα μια τέτοια σκέψη κι έναν τέτοιο μάγο στο μέσα μέρος του μυαλού και των αισθημάτων μας. Κι ακόμα πιο σημαντικό είναι πως αυτή η μαγεία κρατάει ακόμα, έστω κι αν έχουμε μεγαλώσει πολύ και οι μάγοι μας είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν πια.

Όπως γίνεται φανερό έχω σε μεγάλη εκτίμηση τους μάγους και τα μαγικά πράγματα του

κόσμου. Νομίζω πως οι μάγοι είναι κατά τι ίδιοι με τους ποιητές. Αλλά μάλλον, τώρα που το σκέφτομαι, θα ήταν καλύτερα να πω ότι κατά κάποιον τρόπο οι μάγοι είναι κατά τι αντίθετο προς τους ποιητές. Διότι οι ποιητές δεν διακινούν δικά τους αισθήματα.

Συνήθως μπλοφάρουν λέγοντας πως μιλούν γι' αυτά που αισθάνονται και κάνουν. Περισσότερο μιλούν και γράφουν για όσα θα ήθελαν να αισθάνονται κι όσα θα ήθελαν να κάνουν, αλλά δεν μπορούν. Οι άλλοι, οι μάγοι, που αισθάνονται, δεν γράφουν πράττουν. Αυτή είναι μια αντίφαση της εποχής μας. Έχω αυτή την πεποίθηση εξαιτίας των φίλων μου που υπήρξαν πραγματικοί μάγοι και πραγματικοί ποιητές, αλλά δεν έχουν στο βιογραφικό τους ούτε ένα βιβλίο στιχουργημάτων.

Πιστέψτε στη μαγεία και στα μαγικά. Κι ευχηθείτε, ή μάλλον παλέψτε, να γίνουν αλήθεια. Έτσι κι αλλιώς μ' αυτές τις μαγικές αλήθειες, που είναι πιο πραγματικές από την καθημερινή πραγματικότητα, με υπερβάσεις και ανατροπές, μπορεί να αποκτά ουσιαστικό περιεχόμενο η ζωή.

Πηγή: prin.gr